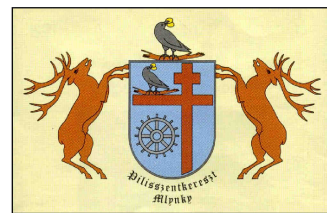

Píliszentkeresztí

HÍRFORRÁS

psztkhirforras@gmail.com

Píliszentkereszt Község Önkormányzatának hírlevele

KEDVES ÜNNEPLŐ PILISSZENTKERESZTIEK,
DOBOGÓKŐIEK!

Minden nemzeti ünnepünk egy időutazás tulajdonképpen. Néhány perc erejéig most lélekben itt hagyjuk a 21. század Magyarországot, és gondolatban visszaporgetjük nap-tárunkat 160 évvel. Ugyanezen a földön találjuk akkor is magunkat, mi akiknek az Úristen ezt megadta, ugyanennek az országnak a területén és mégis egy teljesen másik világban, vagy mégsem? Az 1830-as és 1840-es éveket a történelmünk ma reformkor néven emlegetik, vannak kik a mostanit is. Egy hallatlanul izgalmas korszaka ez múltunknak, bár Petőfi, aki mintha a mában írta, másképp vélekedik 1847-ben:

**„Meddig alszol még, hazám, Szép Magyarországom?
Föl sem ébredsz már talán, Csak a másvilágon.”**

Egy hosszú évszázadok óta működő társadalmi struktúra, a feudalizmus rendszerének még itt maradó elemeit kellett lebontani, hogy az átadja helyét egy polgári fejlődés számára. Ugyanakkor nagyon sürgető feladat volt nemzeti önállóságunknak növelése – a meglevő lehetőségek között egyelőre – a Habsburg Birodalmon belül. A magyar társadalom szerkezete ebben az időben végletekig szélsőséges volt, hiszen a lakosság 90%-a minimális lehetőségekkel és földdel rendelkező vagy teljesen elszegényedő alattvalója volt a hatalomnak. Micsoda program egy ilyen országban keresni a megújulás lehetőségeit!

Lendvai József polgármester március 15-ei ünnepi beszéde

Folytatás a 4. oldalon →

„Et resurrexit tertia die.”

Testvéreim! Templomainkban minden egyes szentmisén Jézus halálára és feltámadására emlékezünk. Hallhatjuk a pap ajkáról: „Íme hitünk szent titka!”. S a szentmisén résztvevő hívek válaszolják: „Halálotat hirdetjük Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat...”. Mindez azt akarja tudatosítani bennünk, hogy Krisztus kereszthalála és feltámadása egész keresztény életünk központi kérdése. Szent Pál apostol újra meg újra fejtegeti, hogy Krisztus feltámadásának elhallgatása, vagy még inkább tagadása megkérdőjelezi hitünket. Ha Krisztus fel nem támad, mondja, hiábavaló az igehirdetés, a tanítás, hiábavaló hitünk. Nem véletlen, hogy Korinthusiaknak írt első levelében ilyen keményen fogalmaz Pál apostol: „Ha tehát hirdetjük, hogy Krisztus feltámadt a halálból, hogyan állíthatják némelyek közületek, hogy nincs feltámadás? Ha nincs feltámadás, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem.” (I. Kor. 15, 12-14) Továbbra is Pál apostol tanítása mellett maradva Krisztus kereszthalálának és feltámadásának szünet nélkül való ünneplése keresztény életünk feladata. Az apostol e tanítás megszakíthatatlan hirdetéséhez imádságos segítséget kér kolosszei híveitől. Amikor ezt írja: „Imádkozzatok értünk is, hogy Isten tárja fel előttünk az ajtót, hogy beszélhessünk, s Krisztus titkát, ami miatt bilincsekbe is vertek, hirdethessék kötelességemhez híven.” (Kol 4, 3-4)

Ennek a húsvéti hitnek a mindennapok néha némi árnyékot vetnek az életünkben. Ilyenkor hajlamosak vagyunk arra, hogy megfeledkezzünk az értünk meghalt, de feltámadt Krisztusról, szűklátókörűekké tudunk válni. Túlságosan rabul ejt bennünket e világ, az anyag. Hogy újra meg újra visszatáljunk, s meg ne feledkezzünk „a köztünk végbementekről”, az egyház az ún. liturgikus vagy más néven egyházi évben jelenvalóvá teszi az igazi húsvéti eseményeket. A nagyhéten, de különösen a szent három napban meghív bennünket arra, hogy mi is „felmenjünk Jeruzsálembe”, s együtt legyünk az Úrral, amikor „övéivel” együtt asztalhoz ül, hogy felidézze a zsidó húsvétot, az Egyiptomból való kiszabadulást, a pászkát, a kovásztalan kenyér ünneplését, s önmagát adja eledelül nekünk: „Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, ... igyatok ebből mindnyájan...”

Kézdiszentkereszt (Poian)

Kézdiszentkereszt Kézdivásárhelytől hat kilométerre, Szentlélektől négy kilométerre északra, a Felső-Háromszéki-medence északi öblösödésében fekszik. Korábbi neve a szláv poján (tisztás) főnévből származik. Mai nevét a Szentkereszt megtalálásának tiszteletére szentelt középkori templomáról kapta, de ennek ellenére a köztudatba inkább a szláv elnevezés magyarosított változatában, Polyánként épült be.

A falu eredetileg valószínűleg a Kiskászon felett a Szentjános tövében alakult ki, ahol régebben még egy kápolna alapja is látható volt. A falu később alább, a Perkőhöz tartozó Bolygó nevű helyre települt, végül mai helyére költözött. Így történt ez a szájhagyomány szerint is: a Bolygóból azért kellett elvándorolni, mesélik, mert ott gyenge volt a talaj, így lejöttek a Perkő lábához, ahol borvíz is volt és jobbacska föld.

Területe ősidők óta lakott. A Telek-pataknál és a Kerekhegynél 6. századi és 9. századi szláv település nyomaira bukkantak, ezek késő neolitikum és a bronzkor műveltségére utalnak, onnan római kori bányászcsákány is került napvilágra. A falunak már 1332-ben is volt temploma, melynek helye nem ismert, de azt tudjuk, hogy papját Stephanusnak hívták.

1562-ben szabad lakóit a felkelésben való részvétel miatt jobbágysággal büntették. A szénacsinálás, erdőlés, kőfaragás és földművelés mellett, régen a borvíz palackozása is jövedelmet jelentett a falunak. A kárpáti homokkő repedéseiből ugyanis egy kalciumban gazdag savanyúvíz-forrás tör a felszínre. Eleinte szekerekkel szállították a környéken, majd később (1895) Vénusz- és Székely-forrás néven palackozva került kereskedelmi forgalomba. Ebben a században, kisebb-nagyobb megszakításokkal Nemere, Poian és Cristal néven került a polcokra. A faluban több helyen az udvarokon szénsavas ásványvíz tör a felszínre.

A trianoni békeszerződésig a falu Háromszék vármegye Kézdi járásához tartozott. 1910-ben 1730 lakosa volt. 1992-ben 1371 lakosából 1370 magyar és egy román volt.

Kézdiszentkereszthez 2004-ig három település tartozott: Bélafalva, Kurtapatak és Esztelnek. Esztelnek már 1990-ben kinyilvánította a település önállóságára vonatkozó igényét, többször összeállították a dokumentációkat, de mindig valahol elakadt. Először 2001-ben tartottak referendumot, ami nem bizonyult sikeresnek, csak a 2004. október 10-én kiírt népszavazással tudott leszakadni a községközponttól Esztelnek és Kurtapatak, amelyek azóta önálló önkormányzattal rendelkeznek.

A legfrissebb népszámlálási adatok szerint Kézdiszentkeresztnak 1316 lakosa van.

A Szent István-kápolna a Perkő tetején

Jakab Mária Edit polgármester és Rusznyák János képviselő
Bélafalván

A történelmi Magyarország határai...

Reményik Sándor

A LEGSZEBB SZÓ

Testvér, testvérem: ez a legszebb szó a világon.

...

Testvér, testvérem:

Ez a legszebb szó a világon.

Ahogy kitágul ősi jelentése

És túlnő lassan véren és családon –

De visszatér mint gazdag bujdosó,

Lélekkel hintve meg

S szentelve meg, mi vérszerint való.

Testvér, testvérem:

Ez a legszebb szó a világon.

Mikor így szólhatok valakihez,

S nem a lapos, hűvös szóval: barátom –

Az nekem békességem s boldogságom.

Testvér, testvérem:

Ez a legszebb szó a világon.

Harmat a réten,

Illat a virágon,

Barackvirágszín sejtelem a tájon,

Hogy fakad még rügy minden száraz ágon.

...

Testvériség:

Nincs szebb szó a világon.

S én hinni, hinni vágyom.

Én minden széllel szemben hinni vágyom:

Ez az egy álom nem csalóka álom.

Rend-társ, polgártárs, elvtárs, honfitárs:

Eltűnnek egyszer mind e szálamok

És elvesznek a mélyben.

Parttalan semmiségben.

S egy szó zeng majd csak a világ fölött,

Örök Üdvözlégyképen:

Testvér, testvérem. –

2008. március 1-jén testvérközségi szerződést kötött Pilisszentkereszt és Kézdiszentkereszt (Erdély, Románia). A kapcsolat valamivel több, mint egy évvel ezelőtt jött létre a két „Szentkereszt” nevű falu polgármesterei, majd önkormányzati képviselői között. A szerződés aláírására Pilisszentkeresztre érkeztek a kézdiszentkereszt (poiani) képviselő-testület (tanács-testület) tagjai. Az eseményre a Községi Házban került sor ünnepi képviselő-testületi ülés keretében, melynek egyetlen napirendi pontja a szerződés megkötése volt, ezt a jelenlévő 8 pilisszentkeresztli képviselő támogatta. Az alkalomhoz illő vers hangzott el Ljavinyec Dominika előadásában: Reményik Sándor: „Mikor ünnepet ül...” címmel. Ezután Sárközi Mária Stella erdélyi népdalokat énekelt. A pilisszentkeresztli Pávakör fellépése is színesítette a műsort.

A két szent hegy, a Pilis és erdélyi párja, a Perkő védelme alatt élő két falu képviselői ma összegyűltek, hogy tartós

TESTVÉRKÖZSÉGI SZERZŐDÉST

kössenek a két helység között.

Ez a két község is bizonyítja, hogy a Szent Kereszt neve alatt létrejövő kapcsolatok az emberek közötti barátságot és összetartozást erősítik.

Az egy nemzethez tartozó, de más országban élő emberek találkozása elősegíti a nemzetek közötti kapcsolat elmélyítését is. E két község közötti kapcsolat ezért hozzájárul a Kárpát-medencei népek közötti békés együttéléshez.

Pilisszentkereszt és Kézdiszentkereszt polgárai kijelentik, hogy a két helység közti emberi, kulturális, sport és gazdasági kapcsolatokat ápolni fogják, és a falvak lakói a baráti egyetértés szellemében közelednek egymáshoz.

Mi, akiket Pilisszentkereszt és Kézdiszentkereszt község lakói szabad választáson képviselőinek választottak, ezt aláírásunkkal igazoljuk 2008. március 1-jén.

Lendvai József János

polgármester, Pilisszentkereszt

Jakab Mária Edit

polgármester, Kézdiszentkereszt

→ Folytatás az 1. oldalról

És a rövid időutazás végeztével most visszatérünk jelenünkbe. Egy több mint fél évszázadig rajtunk uralkodó régi hazug rendszert nem tudunk lebontani, melynek igáját immár lassan húsz

éve vértelenül vetettük le magunkról, hogy a polgári fejlődés útjára lépünk. Ugyanakkor nagyon sürgető feladatunk, hogy nemzeti öntudatunkat növeljük a jelenlegi lehetőségeink között az Európai Unión belül. A magyar társadalom szerkezete ma kezd a végletekig szélsőséges lenni, hiszen a lakosság kis százaléka kezébe kerül minden gazdagság, a többi elszegényedő elviselője a hatalomnak. Micsoda program egy ilyen országban a 160 évvel ezelőtti megújulás lehetőségét újra megkeresni és valamilyen kiutat találni.

Próbáljuk valamilyen módon lefordítani a mai kor nyelvére és helyzetére 1848 ősi üzenetét. Ehhez azonban nagyfogú bátorságra és realitásérzékre van szükség, nehogy megtévedjünk a sokféle hang között, melyek akadályozzák helyes látásmódunkat és értékítéletünket. A mai Magyarország is egy változó világban él, a bőrünkön mi is érezzük egy terhelt társadalmi és gazdasági örökség és jelen minden nehézségét. Ma úgy érezzük, mintha egy helyben topogna hazánk, körülöttünk a világ változik, itthon pedig csak a díszlet és időnként a főszereplők, de a lényeg NEM! Már Petőfi is így írt a politikusokról:

„Kevély urak, e szent betegnek milyen segínyt nyújtottatok? Ha hozzáléptetek, azért volt, hogy rajta egyet rúgjatok!”

A mai napon arra emlékezünk, hogy ennek a reformkornak majdnem két évtizedes keresése után 1848 márciusában volt néhány olyan bátor ember ebben az országban, akik nagy tervekkel és hittel megáldva magához véve a kezdeményezést el mert indulni a változások útján. Ennek a programnak a rövid és tömör összefoglalása mindössze néhány nappal korábban született meg, melyet ma 12 pont címen ismerünk, és amely tételesen is megfogalmazza, hogy milyen konkrét lépésekre van szükség ahhoz, hogy a kívánt változásokat el lehessen érni. Mire volt szükség ahhoz, hogy ezekből a pontokból cselekvés legyen? Mikor március 14-én megérkezett hazánkba a bécsi forradalom híre, ez elég volt az események megindításához. És lássunk csodát: március 15-én reggel alig 10 ember indult el a Pilvax kávéházból, a Landerer nyomda előtt már ezer fő követelt sajtószabadságot és így a Nemzeti Múzeum előtt már tényleges tömeggyűlést lehetett tartani és a változások domino-szerűen meg is indulnak mely hamarosan a szükséges új törvények megalkotásához, új országgyűlés megválasztásához, majd végül az országot érő – nemzeti önrendelkezésünket durván sértő – támadások miatt a szabadságharcunkhoz vezetett.

„Mit kíván a magyar nemzet.” Így kezdődik a korábban már említett 12 pont: Nem kérdésként „Mit kíván?” nem lehetőségeként, hogy „Mire lenne szüksége” hanem kijelentésként: „A magyar nemzet ezt kívánja:...” És ma? Mit kíván?

Azt gondolom, hogy forradalmáraink méltó utódaiként egységesen kellene megfogalmaznunk azt, hogy vajon mit szeretne hazánk most 2008-ban együttesen elérni. Az utóbbi időben arra már rátalálunk, hogy mi az amit nem akarunk: nevezetesen az életünk minden területére beengedni a pénz, az önzés

és a hazugság hatalmának a világát. Ugyanakkor jó volna a lelkünkben összeállítani a modern magyarság pozitív megfogalmazású aktuális pontjait, visszatekintve a '48-as 12 pontra, szellemére, előtérbe helyezve a békét, a szabadságot és különösen is az egyetértést.

A mai ünnep szellemét felidézve, beszédemet Petőfi Sándor „Az Országgyűléshez” című versének részleteivel szeretném zárni, mely mindnyájunk számára okulásul kell, hogy szolgájon:

**„Sokat beszéltek, szepet is beszéltek,
Jót is, de ebből a hon még nem él meg,
Mert nincs rendében eljárásokat,
Ti a dolog végébe kaptatok,
És így tevétek már régóta mindig;
Látják, kik a multat végigtekintik...**

**Jobbat tesz, aki semmit sem mivel.
Időt, erőt eltékozoltok, és ha
Sikert mutattok is föl néha-néha,
Csak olyan az, mint hogyha engemet
A szomjuság bánt, s adnak víz helyett
Ételt, s talán még épen olyan ételt,
Mitől szomjúságom csak jobban éget.
Ha ez siker, ha ez jótétemény:
Elmémet a bölcsőben hagytam én...
... Haladni vágyunk; de haladhatunk?
Én istenem, milyen golyhók vagyunk!
Lábunk szabad, de a szemünk bekötte,
Hová megyünk?... meglássátok, gödörbe.
Szemünk bekötte, fogva szellemünk,
Az égbe szállnánk, s nem röpülhetünk,
A szellem rab, s a ronda légbe fúl,
Mely dögvészes már önnön átkitúl...**

**A szellem rab, s mi fönn tartjuk nyakunkat,
S szabad nemzetnek csúfoljuk magunkat!
Szolgák vagyunk, rabszolgánál szolgábbak
Megvetésére a kerek világnak!**

160 évvel e vers megírása után tegyünk azért, hogy nemzetünk valóban teljes lelki szabadságban tudjon élni és ahogyan Petőfire és társaira ma tisztelettel emlékezik az egész világ úgy mai nemzedékünk is felemelt fejjel járhasa útját, a szabadság útját, múltjából erőt merítve! És ehhez nem kell más, csak megfogadni a legnagyobb magyarak, Széchenyi Istvának a szavait

**„A magyar, hogy valami legyen Európában,
egyedül magyarnak kell lennie;
ez dicső és nemes öröksége.”**

Lendvai József

→ Folytatás az 1. oldalról

Vele együtt lehetünk az olajfák hegyi vérrel verejtékezés eseményénél, mint imádkozók, mint virrasztók, bár sajnos mi is a három kiválasztott apostolhoz hasonlóan gyengének bizonyulunk. („Alva találta őket.”) Vele lehetünk a főpap előtt és a római helytartó előtt is. Vele járhatunk a keresztúton egészen a Kálváriáig. Itt kell, hogy különösen eszünkbe jusson az Ő felszólítása: „Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét...”.

Harmadnapon nekünk is szól a kérdés: „Miért keresitek az élőket a halottak között? Nincs itt, feltámadt. Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek amikor még Galileában járt: Az Emberfiának – mondta – a bűnösök kezére kell kerülnie, felfeszítik, de harmadnap feltámad.” (Lukács 24 5-7)

Szeretném, ha a Húsvét ünneplésében mindig el tudnánk jutni idáig. Ha a keresztviselésben mi még többször összeroppantunk, a húsvéti gyertya fénye legyen erősségünk. A nagy magyar költő, Pilinszky csodálatos versben fogalmazta meg az ünneplés eseményeit a keresztthalálról, és megdönthetetlen hitét: „Et resurrexit tertia die.” (És harmadnapon feltámadott.) E hitnek erősítése a minden évben való húsvéti ünneplésünk.

Olyan megdöbbenően szép magyar népünk szokása, a feltámadási körmenet. A pap szinte beharsogja a templom és az utca világába: „Feltámadtam!” s a nép válaszolja: „S újból veled vagyok, alleluja! Ezt a napot az Úristen adta...” Ezzel a meggyőződéssel lépünk az utakra, a terekre, hogy tanúságtevők legyünk. Igazán szeretném, ha a körmeneten való jelenlétünk valóban tudatosítaná bennünk, hogy feladatunk az, hogyha Krisztussal feltámadtunk, „Keressük az odafent valókat!” Goethe Fausttal mondatja el korunk emberének is megélő problémáját, amikor arról ír, hogy már valamennyire látunk, valamennyire hallunk is, de a hitünk még gyenge.

A 2600 évvel ezelőtt élt Ezekiel próféta ír „kőszívről”, annak átcseréléséről „hússzívre”. Adj a Isten, hogy ez a prófétai jövődőlés valamennyiünk életében valósággá legyen: Halljuk, és megértjük az ígét, és igazi örömezésünk legyen az Úrban.

Ackermann Kálmán
plébános

Juhász Gyula:

HÚSVÉTRA

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tüzeben égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövődőlő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágba és piros virágba
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

PETRÁS MÁRIA kerámia-kiállítása

a kántorházban nyílt meg március 16-án. A kiállítást **Döbrentei Kornél** költő nyitotta meg.

Megtekinthető:

Március 22. szombat
Március 23. Húsvétvasárnap
Március 24. Húsvéthétfő
Március 29. szombat
Március 30. vasárnap
9³⁰ és 17⁰⁰ között

Az ettől eltérő igényeket a 30/9446-994-es, vagy a 30/3818-498-as telefonszámon kéri jelezni.

Minden érdeklődőt szeretettel vár a szervező **Szentkeresztí Polgári Kör Egyesület** és a **Nemzetiségi Kulturális Egyesület, Szentkereszt.**

ÚJRA A PILISSZENTKERESZTI ZENEKAROKRÓL

1997-ben a *Pilisszentkeresztí Forrás* című újságban sorozat jelent meg a pilisszentkeresztí zenekarok múltjáról. Most Minárik Pál emlékezik a falusi életnek erre a jelentős közösségformáló tevékenységére.

A múltban egy falu életében meghatározó szerepet játszottak a rokon kapcsolatok, a kialakult évszázados viszonyok. Erős volt a faluközösség összetartása. Évszázadok alatt kialakult szokások irányították az ünnepek és hétköznapi sorát.

A nevezetes napokon, de hétféteken is jutott idő a szórakozásra. A zenélés, dalolás, dúdolás a kisgyermek, és az önfeladott tánc a felnőttek életében jóval nagyobb szerepet töltött be, mint manapság. De jó lenne újra együtt énekelni, táncolni úgy, ahogy azt a régiek tették! Egymás után jöttek a bálók, esküvők, de elég volt a szombat is ahhoz, hogy megszólaljanak a hangszerek. Mostanában már egyre kevesebb az esküvő, az ünnepelés, ahol felhangozhatnának a szép régi énekek, és táncolni lehetne. Lassan feledésbe merülnek a régi szép nóták.

Falunknak mindig is sok jó hallású, szép hangú lakosa volt. Sok tehetséges zenész is élt itt. 1957-ben alapította Majnics Józsi bácsi a tűzoltózenekart. Egy kőműves, Draxler József tanította őket zenélni, segítette őket. A zenekar létszáma 13 fő volt. Csak az idősebbeknek volt saját hangszerük. A fiatalabbaknak, 9 főnek Majnics József vette meg a hangszert saját, összegyűjtött pénzéből. (Józsi bácsinak már a nagyapja is zenész volt. Licsik Pál az 1800-as években, még a monarchia idején, Pilisszántón élt, ott klarinétozott.)

A legtöbbször a tűzoltószertár (Strikacna) előtt gyakoroltak, ez a mai Szabadság tér. Itt szóltak a trombiták, harmonák, klarinétok, dobok. Később Józsi bácsi lett a tűzoltóparancsnok. Ebben az időben id. Minárik Béla segítette a zenekart. Ő gyermekkorában titokban tanult zenélni, mégis olyan trombitás lett, hogy híre ment a környéken. Katonazenekarba is felkérték, de már nem akart többé egyenruhát ölteni – elege volt a katonáskodásból. Kőfargóként dolgozott, és a 60-as évek elején megalapított egy kisebb sramli zenekart. Bálokon, esküvőkön szolgáltattak zenét. Ismert zenész barátait is szerepeltette, Lehel György harsonást és Pásztor József klarinétost Óbudáról és Kampf Józsefet Budakalászlóról.

Egyre nagyobb igény volt a zenekarokra ünnepeken, megemlékezéseken. Ilyenkor a nagy tűzoltózenekar lépett fel, amelynek vezetője id. Minárik Béla lett, kiemelkedő személyiségei Majnics József és Majnics István, a két testvér. A 60-as évek végén a Röpülj páva... műsorában a TV-ben is szerepelt a falu énekkara és zenekara. Nagy siker volt, az egész ország énekelte: Olajág, olajág... (Boleraz, boleraz. Zelný boleraz...). Magyarul és szlovákul is, Vas Lajos bácsinak köszönhetően.

Közben felnőtt egy új nemzedék. Minárik Béla, József és én is zenéltünk édesapánk mellett. Sok-sok éjszakán át mulattattuk az embereket. Legtöbbször esküvőkön zenéltünk. Délutántól másnap reggelig zenélni nem könnyű fel-

adat. Menetet játszani, aztán sok polkát, keringőt, csárdást és mindenféle mást. Ki tudná felsorolni!

Ifj. Minárik Béla klarinét, Minárik József trombitán játszottak, én pedig szaxofonon. A későbbiekben egyre több zenekar alakult. Például ifj. Minárik Béla és Szabó Sándor (szaxofon), Hoffner Pál (harmonika) és öccse Hoffner Tibor (dob) zenéltek együtt.

A következőkben a többi zenekarról is megemlékezünk, és kérjük, hogy akinek emlékei közt élmény vagy kép van a zenekarokról, adja közre. Szeretnénk, ha az értékes hagyományok nem vesznének el. Valamikor az anyák énekeltek, dúdoltak a gyermekeiknek, szólt a nóta munka közben, a férfiak füttyültek, mindenkinek eszébe jutott valami dallam, vagy szöveg. Ma sívárrá teszi életünket az egyen-TV-műsor, azt nézzük, és közben egyformára szürkülünk, elveszítjük emberi méltóságunkat. De jó lenne újra elővenni, leporolni a régi kincseket, ami csak a miénk, és olyan szórakozást találni, ami testet és lelket felüdít! Fedezzük fel újra a régi értékeinket.

Ne csak emlékezzünk, de éllesszük fel a hagyományokat! Felkértük Majnics Józsi bácsit, Hoffner Pali bácsit, és ezúton az összes falubeli zenészt, hogy muzsikáljanak, felidézve a régi szép időket.

Minárik Pál

A 60-as évek eleje: Minárik József, Minárik Béla, Minárik Pál, Hoffner Pál, Hoffner Tibor.

Hoffner Pali bácsi (2004. május)

**TÁJÉKOZTATÓ AZ ORSZÁGOS
NÉPSZAVAZÁS PILISZENTKERESZTI
EREDMÉNYEIRŐL**

Részvétel:

	<i>megjelent/választópol- gár</i>	
1.szavazókör (Szlovák Ház):	535/942	56,8%
2. szavazókör (Iskola):	450/803	56%
Összesen:	985/1 745	56,4%

Kórházi napidíj:

	Igen	Nem	Érvényes szavazat/öss- zes
1.szavazó- kör	443 (84,5%)	81 (15,5%)	524/534
2. szavazó- kör	371 (83,3%)	74 (16,7%)	445/450
Összesen:	814 (84%)	155 (16%)	969/984

Vizitdíj:

	Igen	Nem	Érvényes szavazat/öss- zes
1.szavazó- kör	412 (78,8%)	111 (21,2%)	523/533
2.szavazó- kör	355 (79,6%)	91 (20,4%)	446/450
Összesen:	767 (79,1%)	202 (20,9%)	969/983

Tandíj:

	Igen	Nem	Érvényes szavazat/öss- zes
1.szavazó- kör	421 (80,3%)	103 (19,7%)	524/534
2.szavazó- kör	363 (81,8%)	81 (18,2%)	444/450
Összesen:	784 (81%)	184 (19%)	968/984

A Kevély TV műsorrendje

2008. március 5-től a helyi ká-
beltévén, az önkormányzati
csatornán a Kevély TV adását
láthatják.

*A műsorok sugárzásának
rendje a következő:*

Szerda: 18 és 21 óra (új adás)

Csütörtök: 10 és 18 óra (a
szerdai adás ismétlése)

Péntek: 18 és 21 óra (új adás)

Szombat és vasárnap: 10 és
18 óra (a pénteki adás ismétlé-
se)

Hétfő: 21 óra (a szerdai adás
ismétlése)

Kedd: 21 óra (a pénteki adás
ismétlése)

Adásidőn kívül a megújult kép-
űtség fut, ahol az aktuális híre-
ken és hirdetésekén túl a heti
részletes műsorprogram is ol-
vasható.

A Kevély TV-ben hirdetési lehe-
tőség is van.

**A Kevély TV
villámposta-címe,
telefonszáma:**

kevelytv@ermestudio.hu

26/326-117

SPORTHÍREK

**A PILE SC labdarúgó
csapatainak 2007/2008. évi
tavaszi sorsolása:**

Felnőtt bajnokság:

12. forduló: **március 9., 14⁰⁰:**
PILE SC-Visegrád

13. forduló: **március 16., 15⁰⁰:**
Szigetmonostor-PILE SC

14. forduló: **március 23., 15⁰⁰:**
PILE SC-Budajenő

15. forduló: **március 30., 15⁰⁰:**
Göd-PILE SC

16. forduló: **április 6., 15⁰⁰:**
Pilisszántó-PILE SC

17. forduló: **április 13., 16⁰⁰:**
PILE SC-Dunakeszi

18. forduló: **április 20., 16⁰⁰:**
PILE SC-Nagykovácsi

19. forduló: **április 26., 16⁰⁰:**
Üröm-PILE SC

20. forduló: **május 1., 17⁰⁰:**
PILE SC-Leányfalu

21. forduló: **május 4., 17⁰⁰:**
PILE SC-Szentendre

22. forduló: **május 11., 17⁰⁰:**
Tinnye-PILE SC

A rájátszás fordulóit május 17-18-án, május 24-25-én és május 31-június 1-én rendezik. A párosítás a 22. forduló után derül ki.

Öregfiú bajnokság:

12. forduló: **március 17., 16⁰⁰:**
Szigetmonostor-PILE SC

13. forduló: **március 25., 17⁰⁰:**
PILE SC-Páty

14. forduló: **március 31., 17⁰⁰:**
PILE SC-Pomáz

15. forduló: **április 7., 17⁰⁰:**
Pilisszántó-PILE SC
16. forduló: **április 14., 17⁰⁰:**
PILE SC-Budakalász

17. forduló: **április 21., 17⁰⁰:**
PILE SC-Pilisszentiván

18. forduló: **április 28., 17⁰⁰:**
Kisoroszi-PILE SC

19. forduló: **május 5., 17⁰⁰:**
PILE SC-Piliscsaba

20. forduló: **május 13., 17⁰⁰:**
Pilisvörösvár-PILE SC

21. forduló: **május 19., 17⁰⁰:**
PILE SC-Leányfalu

22. forduló: **május 26., 17⁰⁰:**
Szentendre-PILE SC

Gyógyszertári nyitva tartás:

Hétfő: 8³⁰-17⁰⁰

Kedd: 8³⁰-12³⁰

Szerda: 8³⁰-12³⁰

Csütörtök: 8³⁰-12³⁰

Péntek: 13⁰⁰-17⁰⁰

ASAMI-napok

a reneszánsz év jegyében

2008. április 9-18.

Részletek a programból:

Április 9.: Piliscsév: Művelődési Ház: Kormos Sándor szerzői estje

Április 14.: Pilisszentkereszt: 17⁰⁰: Taródi Nóra jazztánc-bemutatója (Ált. Isk.)

Április 17.: Pilisszántó: 17⁰⁰: Szőnyi József a Pilis hegységről, a pilisszántói kápolnáról beszél

Április 18.: Pilisszántó: 18⁰⁰: az Opanke táncegyüttes táncbáza

A BIBLIA ÉVE

alkalmából

RAJZPÁLYÁZATOT

hirdetünk.

A KÖNYVEK KÖNYVÉRŐL

készített rajzokkal pályázatok!

Az **Őszösvetség** és az **Újszösvetség**

szövegeiből lehet dolgozni,

olvasmányaitok alapján

„a legkedvesebb bibliai alakom”,

illetve „a legkedvesebb bibliai

történetem” témákkal.

Bármilyen technikával és bármilyen méretben készülhetnek az alkotások.

Az elkészült munkák

leadási határideje:

2008. május 5.

A felső tagozatos és az alsó tagozatos korosztály rajzai külön lesznek díjazva, és kiállítást is rendezünk belőlük.

Római Katolikus Plébánia

Pilisszentkereszt

Ackermann Kálmán

plébános atya

Pilisszentkereszt Község
Önkormányzatának
hírlevele

Alapító: Pilisszentkereszt Község
Önkormányzata

Villámposta: mlynky@t-online.hu
2098 Pilisszentkereszt, Fő út 12.

☎: 26/547-500

Kiadó: Pilisi Klastrom Szolgáltató Kht.

Villámposta:

psztkhirforras@gmail.com

Felelős szerkesztő:

Miklós-Kovács János

Szerkesztő: Galóné Oláh Katalin

Nyomda: Budapesti Műszaki Főiskola,
Bélteky István